

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII

AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ

HOTĂRÂREA nr. 338 din 19.07.2023

Dosar nr.: 680/2022

Petiția nr.: 6612/22.09.2022

Petent:

Părți reclamate: Ministerul Afacerilor Interne și Inspectoratul General al Poliției Române

Obiect: respingerea la concursul de admitere organizat de M.A.I. în baza Ordinului nr.M.55/107/2587/C/10357/210/496/831 din 2014 al ministrului apărării naționale, al viceprim-ministrului, ministrul afacerilor interne, al ministrului justiției, al directorului Serviciului Român de Informații, al directorului Serviciului de Informații Externe, al directorului Serviciului de Telecomunicații Speciale și al directorului Serviciului de Protecție și Pază pentru aprobarea baremelor medicale privind efectuarea examenului medical pentru admiterea în unitățile/instituțiile de învățământ militar, de informații, de ordine publică și de securitate națională, pe perioada școlarizării elevilor și studenților în unitățile/instituțiile de învățământ militar, de informații, de ordine publică și de securitate națională, pentru ocuparea funcțiilor de soldat/gradat profesionist, precum și pentru candidații care urmează a fi chemați/rechemați/încadrați în rândul cadrelor militare în activitate/polițiștilor în serviciu/functionarilor publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

Numele, domiciliul, reședința sau sediul petentei

1.

Numele, domiciliul, reședința sau sediul părții reclamate

2. Ministerul Afacerilor Interne,

3. Inspectoratul General de Poliție,

II. Citarea părților

4. În temeiul art. 20 alin. 4 din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată (*în continuare* O.G. nr. 137/2000), Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a îndeplinit procedura de citare a părților.

5. Prin adresa înregistrată sub nr. 6612/18.10.2022 a fost citată petenta, iar prin adresa înregistrată sub nr. 7406/18.10.2022 au fost citate părțile reclamate, pentru termenul de audiere stabilit de către Consiliu la data de 17.11.2022, ora 10.30, ședința de audiere desfășurându-se la sediul instituției din mun. București, str. Valter Mărcineanu nr. 1-3, sector 1. Citația adresată

petentei a fost transmisă prin intermediul poștei electronice, la adresa de e-mail .. la dosar existând dovada primirii corespondenței. Citațiile adresate părților reclamate au fost transmise cu poșta militară.

6. Procedură legal îndeplinită.

7. La termenul de audieri din data de 17.11.2022 părțile au fost absente.

8. Prin adresa înregistrată sub nr. 7953/07.11.2022 partea reclamată Inspectoratul General de Poliție a depus un punct de vedere (care a fost comunicat petentei prin adresa înregistrată sub nr. 8677/28.11.2022).

9. Prin adresa înregistrată sub nr. 8370/18.11.2022 partea reclamată Ministerul Afacerilor Interne a depus un punct de vedere (care a fost comunicat petentei prin adresa înregistrată sub nr. 8677/28.11.2022).

10. Prin adresa înregistrată sub nr. 8230/15.11.2022 petenta a depus Note scrise.

11. Prin adresa înregistrată sub nr. 8677/28.11.2022 s-a comunicat petentei posibilitatea de a formula concluzii scrise raportat la aspectele invocate de către părțile reclamate pe parcursul soluționării petiției.

12. Prin adresa înregistrată sub nr. 9035/14.12.2023 petenta a depus la dosarul cauzei concluzii scrise.

13. Prin adresa nr. 8691/06.02.2023 petenta a depus la dosarul cauzei copie după Monitorul Oficial nr. 93 bis din 2 februarie 2023 în care este publicat *Ordinul M.A.I., M.Ap.N, M.J, S.R.I., S.I.E, S.T.S., S.P.P. nr. M.55-107-2587/C-10357-210-496-831 din 30 aprilie 2014 pentru aprobarea baremelor medicale privind efectuarea examenului medical pentru admiterea în unitățile/instituțiile de învățământ militar, de informații, de ordine publică și de securitate națională, pentru ocuparea funcțiilor de soldat/gradat profesionist, precum și pentru candidații care urmează a fi chemați/rechemați/incadrați în rândul cadrelor militare în activitate/polițiștilor în serviciu/funcționarilor publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare*

III. Susținerile părților

Susținerile petentei

14. Prin petiția nr. 6612/22.09.2021 petenta susține că a fost discriminată pe criteriul “boală cronică necontagioasă”, respectiv astm bronșic, de către M.A.I. - Inspectoratul General de Poliție, prin respingerea la concursul de admitere organizat pentru ocuparea postului de ofițer biroul Achiziții, în baza Ordinului M.A.I., M.Ap.N, M.J, S.R.I., S.I.E, S.T.S., S.P.P. nr. M.55-107-2587/C-10357-210-496-831 din 30 aprilie 2014.

15. **În fapt**, petenta susține că, cu ocazia depunerii candidaturii sale pentru ocuparea postului vacant de ofițer achiziții în cadrul M.A.I. – I.G.P.R., a fost declarată „inapt medical”, în urma efectuării analizelor în cadrul procesului de admitere, fiind diagnosticată cu astm bronșic (diagnostic menționat în cadrul anexei 1 la Ordinul nr. M.55-107-2587/C-10357-210-496-831 din 30 aprilie 2014).

16. Petenta consideră că valoarea analizei nu are relevanță pentru activitatea pe care urma să o desfășoare în cadrul Serviciului de Achiziții Publice IGPR-MAI, aceasta reprezentând o presupunere că ar suferi de o boală care o face inaptă pentru a desfășura activitatea din fișa postului.

17. De asemenea petenta arată că în cadrul Serviciului de Informații Externe “apt/inapt” la evaluarea medicală a unui candidat se pronunță la aprecierea medicilor examinatori prin raportare la activitatea ce urmează a fi desfășurată.

- 18.** Petenta susține că M.A.I. nu poate justifica de ce astmul bronșic este un diagnostic medical pentru care candidatul nu poate presta servicii profesionale dacă ocupă postul de ofițer la biroul achiziții.
- 19.** De asemenea, petenta arată că nu există nicio lege națională care să excludă de pe piața muncii persoanele diagnosticate cu astm bronșic, motiv pentru care se consideră respinsă în baza unui ordin intern discriminatoriu.
- 20.** Petenta consideră discriminatorie introducerea acestei boli în lista diagnosticelor prevăzute în Anexa 1 a Ordinului 107/2014, deoarece în opinia sa nu are o justificare medicală, diagnosticul de astm bronșic nefiind considerat în mod similar și în alte structuri M.A.I. (SIE).
- 21.** Prin concluziile scrise depuse la dosarul cauzei, petenta susține că în mod evident, conform normelor legale și constituționale, CNCD este competent să se pronunțe asupra prezentei spețe, neavând relevanță dacă situația discriminatorie are ca și izvor un act normativ de nivel superior sau inferior sau dacă aceasta situație se datorează aplicării eronate a acestor norme, respectiv ca urmare a unui abuz de putere.
- 22.** Petenta arată că dovada medicală (adeverința medicală) eliberată de medicul său de familie nu face referire la faptul că ar fi inapta medical, ci doar certifică faptul că are un diagnostic, și anume astm bronșic. În acest sens, părțile reclamate în mod eronat apreciază că dovada medicală atestă inaptitudinea sa medicală, mai ales că adeverința medicală nu stabilește faptul că este inaptă medical pentru funcția scoasă la concurs, funcție care este de specialitate și nu una operativă (prin aplicarea logicii părților reclamate ar însemna că și contabilii de la nivelul Ministerului Afacerilor Interne sau alți specialiști ar trebui să execute permanent misiuni de asigurare și restabilire a ordinii publice, ceea ce nu este real).
- 23.** Petenta susține că în prezent este angajată a Ministerului Afacerilor Interne-Jandarmeria Română, ca și cadru militar activ-post execuție subofițer și ca urmare îndeplinește criteriile medicale invocate de către părțile reclamate, însă nu îndeplinește criteriile respective pentru participare la concurs pentru postul de ofițer la nivelul aceleiași instituții.
- 24.** Petenta consideră că toate criteriile de acces pentru ocuparea unei funcții trebuie stabilite printr-un ghid al carierei, aprobat prin lege sau hotărâre de guvern, criteriile care ar trebui să se regăsească în fișa postului scos la concurs și implicit în anunțul de participare și care nu ar trebui lăsate la latitudinea unor funcționari instituționali, ci ar trebui reglementate prin acte normative superioare.
- 25.** Petenta arată că, prin raportare la Anexa din 30 aprilie 2014 la Ordinul nr. M.55/107/2.587/C710.357/210/496/831/2014, la capitolul I - Bolile ale aparatului respirator, punctul 13 - Astm bronșic, categoria III, se precizează că diagnosticul "astm bronșic" pentru candidații la structura S.I.E. descalifică sau nu de la participarea la concurs în funcție de aprecierea medicilor examinatori, prin raportare la activitatea ce urmează a fi desfășurată, iar pentru candidații la structuri M.A.I. acest diagnostic descalifică din start.
- 26.** De asemenea petenta susține că la nivelul MAI sunt angajați funcționari publici cu statut special care ocupă funcții și care suferă de diverse afecțiuni medicale, inclusiv astm bronșic, și cu toate acestea nu întâmpină nicio problemă în desfășurarea activităților de serviciu.
- 27.** Petenta precizează că postul pentru care a candidat nu este unul operativ, astfel încât să poată fi invocată imposibilitatea îndeplinirii atribuțiilor de serviciu; în acest sens, petenta solicită ca organizatorul concursului să pună la dispoziție fișa postului ofițer achiziții și ghidul carierei, cu indicarea criteriilor cu privire la aptitudinile medicale necesare îndeplinirii atribuțiilor postului scos

la concurs, respectiv să indice prevederile legale potrivit cărora un candidat cu astm bronșic, clasat apt limitat, nu poate îndeplini atribuțiile ofițerului specialist în achiziții.

28. Petenta arată că Ordinul nr. M.55/107/2.587/C710.357/210/496/831/2014 nu ține loc de ghid al carierei și nici nu e aprobat de o legislație superioară, de tip lege, iar normele interne pe linie de specialitate nu se pot circumscrie normei legale, respectiv ghidului carierei.

29. Petenta precizează că ordinele interne nu îi sunt opozabile în situația actuală, în contextul în care nu este încadrată pe o funcție la nivelul Poliției Române, eventual fiindu-i opozabile în calitatea de cadru militar activ, dar tocmai această situație relevă situația discriminatorie, întrucât ca și militar, subofițer, îndeplinește condițiile pentru a ocupa o funcție de execuție la Jandarmerie, dar nu și la Poliție, deși aceleași ordine interne sunt valabile în ambele instituții ale Ministerului Afacerilor Interne (Jandarmerie, Poliție); ordinele interne trebuie să fie corelate cu specificul funcției și atribuțiile avute, iar îngrădirea accesului la astfel de funcții, indiferent de domeniu, trebuie să fie reglementat prin act normativ de ordin superior și nu printr-un ordin intern care poate fi schimbat sau modificat fără a avea garanția obiectivității, opozabilității, transparenței și legalității.

30. Petenta precizează că părțile reclamate nu pot justifica motivul pentru care astmul bronșic este un diagnostic pentru care candidatul nu poate presta servicii profesionale pe postul ofițer la biroul achiziții și nu pot justifica de ce o asemenea caracteristică medicală reprezintă o cerință profesională reală și determinantă, îndeplinind condiția ca obiectivul să fie legitim și cerința proporțională, postul ofițer achiziții MAI IGPR nefiind un post operativ în care trebuie să ai o anumită condiție fizică.

Sușinerile părții reclamate Inspectoratul General al Poliției Române

31. Prin punctul de vedere nr.7953/07.11.2022, partea reclamată susține că petentei i s-a respins dosarul de recrutare în vederea participării la concursul supus discuției, întrucât, pe baza concluziilor medicului de unitate al Direcției Medicale din cadrul M.A.I., aceasta a fost diagnosticată cu astm bronșic (*Anexa 1, Cap. I Boli ale aparatului respirator, nr. prg. 13 „astm bronșic”, a Ordinului nr. 107/2014*), fiind declarat „INAPTĂ”, decizia fiind stabilită conform Anexei I din Ordinul nr. 107/2014.

32. Partea reclamată arată că, în conformitate cu art. 10 alin.(1) din Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului, „*La concursul de admitere în instituțiile de învățământ ale M.A.I. și la ocuparea funcțiilor de polițist în condițiile art. 9 alin. 2^{^1} și alin. 2^{^2} și 3 are acces orice persoană, indiferent de rasă, naționalitate, religie, avere sau origine socială, care îndeplinește pe lângă condițiile generale legale prevăzute pentru funcționarii publici și condiția de a fi aptă din punct de vedere medical, fizic și psihologic*”; această condiție se constată de structurile de specialitate ale M.A.I., printr-o examinare medicală, potrivit reglementărilor specifice în domeniu; această examinare se face pe baza examenelor medicale efectuate și consemnate în fișa medicală, prin raportare la baremele medicale prevăzute în anexa 1 din *Ordinul nr. M.55-107-2587/C-10357-210-496-831 din 30 aprilie 2014*, de către medicul de unitate al Direcției Medicale care a deschis fișa medicală și care constată și hotărăște că din punct de vedere medical candidatul este “APT” sau „INAPT” pentru încadrare/admitere în unități M.A.I./instituții de învățământ care formează personalul pentru nevoile M.A.I..

33. Partea reclamată precizează că toți candidații parcurg o procedură strictă de selecție în vederea participării la concursurile de admitere, în baza concluziilor formulate ca urmare a examinării de către personal specializat în domeniul medical, neputând fi puse la îndoială constatările rezultate în urma analizării tuturor informațiilor existente la dosarul de recrutare.

34. Partea reclamată menționează că, în situația în care se constată neîndeplinirea condiției ca persoana să fie aptă din punct de vedere medical, fizic și psihologic de către structurile de specialitate ale Ministerului Afacerilor Interne, în conformitate cu prevederile art. 10 alin. (1[^]) din Statut, procedura de recrutare încetează pentru candidatul respectiv.

35. În concluzie, partea reclamată susține că că stabilirea incompatibilității diagnosticului de astm bronșic cu participarea la concursul de ocupare a posturilor și respingerea dosarului pe acest considerent nu constituie o discriminare, cu atât mai mult cu cât, este cunoscut faptul că un polițist trebuie să aibă o stare de sănătate optimă pentru a face față tuturor exigențelor impuse de activitatea solicitantă, care este desfășurată în condiții de risc, zi de zi, în vederea apărării ordinii și siguranței publice; totodată, enumerarea, în concret, în cuprinsul actului normativ a situațiilor care conduc la declararea ca „INAPT” a candidaților este rezultatul analizei specialiștilor medicali care au contribuit la elaborarea ordinului (ministrul afacerilor interne) și care au considerat acele afecțiuni medicale incompatibile pentru admiterea în unitățile/instituțiile de învățământ militar, de informații, de ordine publică și de securitate națională.

36. Partea reclamată subliniază că fapta sesizată nu reprezintă o faptă de discriminare conform dispozițiilor art. 2 alin.1 din O.G. nr. 137/2000, având în vedere este vorba de o cerință profesională reală și determinată, obiectivul fiind legitim și cerința proporțională.

Sușinerile părții reclamate Ministerul Afacerilor Interne

37. Prin punctul de vedere nr. 690/28.01.2022, depus la dosarul cauzei, partea reclamată invocă excepția de necompetență a CNCD de a se pronunța în prezenta cauză având în vedere că prin jurisprudența sa C.N.C.D a statuat că nu analizează modul de stabilire sui generis prin acte normative a unor drepturi în favoarea unor categorii de persoane în mod diferit față de alte categorii, ori nereglementarea de către legiuitor a unor aspecte care și de statutul unei persoane sau categorii de persoane (conform Deciziei I.C.C.J. nr. 997/2008).

38. Partea reclamată precizează că CNCD nu se poate pronunța cu privire la modalitatea de interpretare și aplicare a actelor normative și administrative cu caracter normativ, în jurisprudența sa instituția Consiliului constatând mod constant faptul că un astfel de demers reprezintă un atribut legal și exclusiv al instanțelor de judecată.

39. Pe fond, partea reclamată susține că petentei i-a fost respins dosarul de recrutare depus în vederea participării la concursul realizat pentru ocuparea postului vacant de ofițer achiziții publice în cadrul MAI - IGPR, întrucât, pe baza analizei concluziilor medicului de unitate al Direcției Medicale din cadrul MAI, aceasta a fost diagnosticată cu astm bronșic și prin urmare a fost declarată „inapt”, afecțiunea medicală fiind încadrată la pct. I - Boli ale aparatului respirator, paragraful nr. 13 „Astm bronșic” din Anexa la Ordinul M.Ap.N., M.A.I., M.J., S.R.I., S.I.E., S.T.S., S.P.P. nr. M.55/107/2587/C/10.357/210/496/831/2014.

40. Partea reclamată specifică faptul că petenta a fost clasată medical „apt limitat în timp de pace și război” pentru diagnosticul clinic și funcțional de astm bronșic, conform Criteriilor și normelor de diagnostic clinic, diagnostic funcțional și de evaluare a capacității de muncă pe baza cărora se stabilește aptitudinea și încadrarea în grade de invaliditate pentru cadrele militare, soldații și gradații voluntari, polițiștii și funcționarii publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare, aprobate prin H.G. nr. 56/2012.

41. Partea reclamată precizează că, în conformitate cu prevederile art. 61 din Legea nr. 446/2006 privind pregătirea populației pentru apărare, „Baremul medical pentru determinarea aptitudinii

cetățenilor de a îndeplini serviciul militar se stabilește prin ordin comun al conducătorilor instituțiilor cu atribuții în domeniul apărării și securității naționale”.

42. Partea reclamată susține că normele juridice de nivel primar au permis stabilirea aptitudinii medicale a persoanelor care doresc să ocupe o funcție în cadrul M.A.I. pe baza reglementărilor specifice în domeniu, respectiv Ordinul M.Ap.N., M.A.I., M.J., S.R.I., S.I.E., S.T.S., S.P.P. nr. M.55/107/2587/C/10.357/210/496/831/2014, legiuitorul alegând să acorde persoanelor care elaborează reglementările specifice în domeniu prerogativa stabilirii exigentelor medicale necesar a fi atinse de către candidații la concursurile de ocupare a unei funcții în cadrul MAI.

43. Partea reclamată arată că diverse condiții relevante privind aptitudinea medicală a candidaților la concursurile de încadrare în MAI sunt prevăzute și de art. 7 alin. (1) lit.d) din Anexa nr. 2 la OMAI nr. 140/2016 privind activitatea de management resurse umane în unitățile de poliție ale Ministerului Afacerilor Interne, cu modificările și completările ulterioare; art. 30 din Anexa nr. 3 la OMAI nr. 140/2016 statuează faptul că „*La concursurile pentru ocuparea posturilor vacante pot participa numai candidații care îndeplinesc condițiile legale, criteriile specifice de recrutare, condițiile de ocupare prevăzute în fișa postului, precum și condițiile prevăzute de prezenta secțiune, respectiv cei ale căror dosare de recrutare sunt complete, corect întocmite și depuse în termenul prevăzut în anunțul de concurs*”.

44. Partea reclamată arată că, potrivit art. 10 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului, „*La concursul de admitere în instituțiile de învățământ ale M.A.I. și la ocuparea funcțiilor de polițist în condițiile art. 9 alin. 2¹ și alin. 2² și 3 are acces orice persoană, indiferent de rasă, naționalitate, religie, avere sau origine socială, care îndeplinește pe lângă condițiile generale legale prevăzute pentru funcționarii publici și condiția de a fi aptă din punct de vedere medical, fizic și psihologic*”, în conformitate cu dispozițiile art. 10 alin. (1¹) din Legea nr. 360/2002, „*îndeplinirea condiției prevăzute la alin. (1) lit. a) se constată de structurile de specialitate ale Ministerului Afacerilor Interne, printr-o examinare medicală și evaluare psihologică, potrivit reglementărilor specifice în domeniu. În cazul în care se constată neîndeplinirea condiției, procedura de recrutare încetează pentru candidatul respectiv.*” Se poate observa așadar că normele juridice de nivel primar au permis stabilirea aptitudinii medicale a persoanelor care doresc să ocupe o funcție în cadrul M.A.I. pe baza reglementărilor specifice în domeniu - Ordinul nr. M.55/107/2587/C/10.357/210/496/831/2014 (emis în considerarea art. 61 din Legea nr. 446/2006, respectiv art. 10 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 360/2002 cu modificările și completările ulterioare).

45. Partea reclamată susține că în contextul descris mai sus, evaluarea medicală a candidaților se realizează în conformitate cu prevederile OMAI nr. 105/2020 privind examinarea medicală a candidaților la concursurile de admitere în instituțiile de învățământ care formează personal pentru nevoile Ministerului Afacerilor Interne, precum și la concursurile de încadrare în Ministerul Afacerilor Interne, cu modificările și completările ulterioare; astfel, potrivit art. 3 din Metodologia privind realizarea examinării medicale a candidaților la concursurile de admitere în instituțiile de învățământ care formează personal pentru nevoile MAI, precum și la concursurile de încadrare în MAI, „*Concluziile privind aptitudinea medicală a candidaților se stabilesc pe baza baremelor medicale prevăzute în Anexa nr. 1 la Ordinul M.Ap.N., M.A.I., M.J., S.R.I., S.I.E., S.T.S., S.P.P. nr. M.55/107/2.587/C/10.357/210/496/831/2014*”; baremele medicale în vigoare au fost elaborate în urma consultărilor cu specialiști în domeniu din sistemul de apărare, ordine publică și securitate națională, pentru fiecare specialitate în parte, în concordanță cu ghidurile medicale relevante; astfel, legitimitatea și proporționalitatea instituirii condiționării privind aptitudinea medicală reiese

din necesitatea creării la nivelul M.A.I. a unui corp profesional care să asigure calificările specifice competențelor și atribuțiilor ministerului.

46. Partea reclamată susține că diagnosticul petentei (astm bronșic) determină, fără echivoc, inaptitudinea medicală a acesteia, pentru acest tip de diagnostic neexistând o altă posibilă încadrare decât cea de „INAPT”, având în vedere că normele de drept ce stabilesc baremele în care un elev/student/candidat trebuie să se încadreze ca fiind „apt” sunt obligatoriu a fi aplicate, fără deosebire de sex, indiferent de tipul de activitate operativ sau neoperativ.

47. Partea reclamată susține că respingerea dosarului de înscriere la concurs este rezultatul coroborării datelor medicale ale petentei, situația medicală a acesteia nefiind compatibilă cu rigorile medicale cerute de activitatea pe care o implică încadrarea în structurile de apărare, ordine publică și siguranță națională.

48. Partea reclamată subliniază că încadrarea afecțiunilor în baremul medical se realizează de către medicii specialiști/primari, pe baza examenelor clinice și investigațiilor paraclinice efectuate, context în care hotărârile cu caracter medical aparțin medicului, având la bază independența și libertatea conferite de statutul profesional.

49. Partea reclamată apreciază că în cazul de față nu se poate constata o conduită nejustificată a unei autorități administrative, neputându-se reține instituirea unui tratament discriminatoriu față de petentă de vreme ce Ordinul nr. M.55/107/2587/C/10.357/210/496/831/2014 sau Hotărârea Guvernului nr. 56/2012 sunt acte normative care reglementează situații juridice distincte, fiind aplicabile unor categorii de persoane care nu trebuie să se supună acelorași rigori medicale.

50. Mai mult decât atât, partea reclamată susține că petenta nu a indicat în mod concret maniera în care dispozițiile Ordinului nr. M.55/107/2587/C/10357/210/496/831/2014 au fost aplicate discriminatoriu în cazul acesteia, petenta făcând doar o paralelă între două sisteme care urmăresc scopuri diferite.

51. În concluzie, partea reclamată consideră că stabilirea incompatibilității diagnosticului de astm bronșic cu participarea petentei la concursurile pentru încadrare a personalului din sursă externă în cadrul M.A.I. nu constituie o discriminare, cu atât mai mult cu cât, este cunoscut faptul că un funcționar public cu statut special trebuie să aibă o stare de sănătate optimă pentru a face față tuturor exigențelor impuse de activitatea specifică pe care urmează să o desfășoare.

IV. Cadrul legal aplicabil

Prevederile legislative relevante în prezenta cauză sunt următoarele:

Constituția României

art. 16 – Egalitatea în drepturi: *“(1) Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări. (2) Nimeni nu este mai presus de lege.”*

art. 41 - Munca și protecția socială a muncii: *“(1) Dreptul la muncă nu poate fi îngrădit. Alegerea profesiei, a meseriei sau a ocupației, precum și a locului de muncă este liberă. (2) Salariații au dreptul la măsuri de protecție socială. Acestea privesc securitatea și sănătatea salariaților, regimul de muncă al femeilor și al tinerilor, instituirea unui salariu minim brut pe țară, repausul săptămânal, concediul de odihnă plătit, prestarea muncii în condiții deosebite sau speciale, formarea profesională, precum și alte situații specifice, stabilite prin lege.”*

O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată

art. 1 alin. 3: *„exercitarea drepturilor enunțate în cuprinsul prezentului articol privește persoanele aflate în situații comparabile.”*

art. 2 alin. 1: „În prezenta ordonanță, prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex sau orientare sexuală, apartenență la o categorie defavorizată sau orice alt criteriu care are ca scop sau efect restrângerea sau înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.”

art. 2 alin. 3: „Sunt discriminatorii, potrivit prezentei ordonanțe, prevederile, criteriile sau practicile aparent neutre care dezavantajează anumite persoane, pe baza criteriilor prevăzute la alin. (1), față de alte persoane, în afara cazului în care aceste prevederi, criterii sau practici sunt justificate obiectiv de un scop legitim, iar metodele de atingere a aceluia scop sunt adecvate și necesare.

art. 2 alin. 11: „Comportamentul discriminatoriu prevăzut la alin. (1)-(7) atrage răspunderea civilă, contravențională sau penală, după caz, în condițiile legii.”

art. 3: „Dispozițiile prezentei ordonanțe se aplică tuturor persoanelor fizice sau juridice, publice sau private, precum și instituțiilor publice cu atribuții în ceea ce privește: a) condițiile de încadrare în muncă, criteriile și condițiile de recrutare, selectare și promovare, accesul la toate formele și nivelurile de orientare, formare și perfecționare profesională; (...).”

art. 5: „Diferența de tratament bazată pe o caracteristică legată de criteriile prevăzute la art. 2 alin. (1) nu constituie discriminare atunci când, în temeiul naturii activităților ocupaționale sau al contextului în care acestea se desfășoară, o asemenea caracteristică reprezintă o cerință profesională reală și determinantă, cu condiția ca obiectivul să fie legitim și cerința proporțională.”

art. 8 alin 2: “(2) Constituie contravenție, conform prezentei ordonanțe, condiționarea ocupării unui post prin anunț sau concurs, lansat de angajator ori de reprezentantul acestuia, de apartenența la o anumită rasă, naționalitate, etnie, religie, categorie socială sau la o categorie defavorizată, de vârsta, de sexul sau orientarea sexuală, respectiv de convingerile candidaților, cu excepția situației prevăzute la art. 2 alin. (9).”

art. 26: “(1) Contravențiile prevăzute la art. 2 alin. (2), (4), (5) și (7), art. 6-9, art. 10, art. 11 alin. (1), (3) și (6), art. 12, 13, 14 și 15 se sancționează cu amendă de la 1.000 lei la 30.000 lei, dacă discriminarea vizează o persoană fizică, respectiv cu amendă de la 2.000 lei la 100.000 lei, dacă discriminarea vizează un grup de persoane sau o comunitate.”

Ordinul nr. 144/2008 privind procedura de soluționare a petițiilor și sesizărilor

art. 29: “Excepția de necompetență poate fi ridicată de reclamat sau de membrii Colegiului director și în cursul soluționării petiției, sub condiția prevăzută la art. 30.”

art. 30: “(1) Excepția de vădită necompetență se pune în dezbaterea petentului sau a persoanei interesate care sesizează Consiliul, pentru a-și formula punctul de vedere. (2) Colegiul director acordă un termen petentului sau părții interesate pentru a comunica punctul de vedere.”

art. 63: “(1) Colegiul director se va pronunța mai întâi asupra excepțiilor de procedură, precum și asupra celor de fond care nu mai necesită, în tot sau în parte, analizarea în fond a petiției. (...)”

Convenția europeană a Drepturilor Omului

art. 14 - Interzicerea discriminării: “Exercitarea drepturilor și libertăților recunoscute de prezenta Convenție trebuie să fie asigurată fără nicio deosebire bazată, în special, pe sex, rasă, culoare, limbă, religie, opinii politice sau orice alte opinii, origine națională sau socială, apartenență la o minoritate națională, avere, naștere sau orice altă situație.”

V. Motivele de fapt și de drept. Principiile de analiză

Potrivit art. 2 alin.1 din O.G.137/2000 republicată, pentru existența discriminării directe trebuie îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

- existența unor persoane sau situații aflate în poziții comparabile;
- existența unui tratament diferențiat manifestat prin: orice deosebire, excludere, restricție sau preferință;
- existența unui criteriu de discriminare;
- existența unui raport de cauzalitate între criteriul de discriminare și tratamentul diferențiat;
- tratamentul diferențiat trebuie să aibă ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea, folosinței sau exercitării în condiții de egalitate a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a unui drept recunoscut de lege.

Astfel se poate considera discriminare: o diferențiere, bazată pe un criteriu, care atinge un drept.

Analiza diferențierii se realizează prin compararea a două situații (art. 1 alin. 3 al O.G. nr. 137/2000: „*exercitarea drepturilor enunțate în cuprinsul prezentului articol privește persoanele aflate în situații comparabile*”). În conformitate cu jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene, comparația poate fi și ipotetică, nu doar situațiile concrete pot fi comparate. Acest lucru rezultă clar și din prevederile *Directivei 2000/43/EC* care definesc discriminarea directă prin următoarele: „*Se consideră că are loc o discriminare directă atunci când o persoană este tratată mai puțin favorabil decât a fost sau ar fi (s.n.) o altă persoană, într-o situație comparabilă, pe baza rasei sau originii etnice.*” (art. 2 alin. 2 lit. a).

Prin nediferențiere judecătoria Curții Europene a Drepturilor Omului înțeleg în primul rând tratamentul egal al persoanelor care se află în situație similară sau analoagă: „**art. 14 protejează persoanele plasate în situație similară**” (*Marckx împotriva Belgiei, 13 iunie 1979, §32*) sau „**analoagă**” (*Van der Musselle împotriva Belgiei, 23 noiembrie 1983, §46*) ori „**relevant similară**” (*Fredin împotriva Suediei, 18 februarie 1991, §60*), ulterior fiind utilizată sintagma „analoagă ori relevant similară” (*Sheffield și Horsham împotriva Regatului Unit, 30 iulie 1998, §75*).

Curtea Europeană de Justiție a statuat principiul egalității ca unul din principiile generale ale dreptului comunitar.

În sfera dreptului comunitar, principiul egalității exclude ca situațiile comparabile să fie tratate diferit și situațiile diferite să fie tratate similar, cu excepția cazului în care tratamentul este justificat obiectiv (*vezi Sermide SpA v. Cassa Conguaglio Zuccheri and others, Cauza 106/83. 1984 ECR 4209, para 28; Koinopraxia Enoseon Georgikon Synetairismon Diacheir iseos Enchorion Proionton Syn PE (Cauza C-149/96 Portugal vs. Council 1999 ECR I-8395 oara.91)*).

Potrivit jurisprudenței sale, Curtea Europeană a Drepturilor Omului, legat de articolul 14 privind interzicerea discriminării, a apreciat că discriminarea presupune tratarea diferită, fără o justificare obiectivă și rezonabilă, a unor persoane aflate în situații relativ similare (*a se vedea cauza Orsus și alții v. Croația, hotărârea din 16.03.2010, precum și cauza Willis v.Marea Britanie, nr. 36042/97, § 48, ECHR 2002 IV*). Existența unei astfel de justificări trebuie evaluată în raport cu scopul și efectele măsurii în cauză, având în vedere principiile care

prevalează în general în societățile democratice. O diferență de tratament în exercitarea unui drept consacrat în Convenție nu trebuie să urmărească doar un scop legitim; Articolul 14 este, de asemenea, încălcat atunci când se stabilește în mod clar că nu există o relație rezonabilă de proporționalitate între mijloacele folosite și scopul urmărit. Articolul 14 nu împiedică o diferență de tratament dacă se bazează pe o evaluare obiectivă a circumstanțelor de fapt esențial diferite și dacă, pe baza interesului public, stabilește un echilibru echitabil între protecția intereselor comunitate și respectarea drepturilor și libertăților garantate de Convenție. Articolul 14 nu interzice ca Statele membre să trateze diferit grupuri de persoane cu scopul de a corecta *”inegalități de fapt”* între acestea. Într-adevăr, în anumite situații, eșecul, în sine, de a încerca corectarea inegalităților prin tratament diferit, poate da naștere unei încălcări a Articolului 14 (*a se vedea în acest sens cauza “relating to certain aspects of the laws on the use of languages in education in Belgium”, § 10; cauza Thlimmenos v. Grecia, no. 34369/97 și altele*). Statele contractante dispun de o marjă de apreciere pentru a analiza dacă și în ce condiții diferențele aplicate unor situații similare justifică un tratament diferit. CEDO a acceptat că o politică generală sau o măsură care are un efect disproporționat asupra unui grup particular de persoane poate fi considerată discriminatorie indiferent de faptul că aceasta nu a vizat în mod specific acel grup de persoane. De asemenea, Curtea a statuat că discriminarea potențial contrară Convenției poate rezulta dintr-o situație de facto (*cauza Zarb Adami v. Malta, no. 17209/02, § 76*).

Conform legislației în materie de nediscriminare din România, un aspect definitoriu al discriminării îl constituie criteriul interzis de legiuitorul național prin art. 2 alin. 1 din O.G. nr. 137/2000 (*„rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenență la o categorie defavorizată”*), *„sau orice alt criteriu”* - sintagmă care oferă posibilitatea reținerii oricărui alt criteriu nespecificat de lege, în săvârșirea unei fapte de discriminare. Criteriul, în raport cu elementele constitutive ale discriminării, astfel cum este definit în art. 2, trebuie interpretat în sensul existenței sale ipso facto, ca circumstanță concretizată, materializată, constituind însăși cauza actului sau faptului discriminatoriu și care, în situația inexistenței, nu ar determina săvârșirea discriminării. Natura discriminării, sub aspectul ei constitutiv, decurge tocmai din faptul că diferența de tratament este determinată de existența unui criteriu și o situație de comparabilitate, ceea ce presupune o legătură de cauzalitate între tratamentul diferit imputat și un criteriu interzis de lege

Discriminarea directă presupune o legătură de cauzalitate identificabilă între actul sau faptul diferențierii și apartenența la una dintre caracteristicile sau la unul dintre criteriile cuprinse în norma juridică și individualizate în cazul persoanei care este supusă discriminării. Legătura de cauzalitate presupune considerarea motivului sau a motivelor care au stat la baza actelor aplicate în cauzele de discriminare (tratament diferențiat) și impun a analiza un criteriu interzis invocat de petent, care constituie un factor relevant sau determinant în acțiunea sau inacțiunea imputată părții reclamate.

Conform cauzisticii CEDO, criteriile trebuie să reprezinte caracteristici personale pe baza cărora persoane sau grupuri de persoane pot fi deosebite unele de altele (*Kjeldsen, Busk Madsen și Pedersen împotriva Danemarcei, 7 decembrie 1976, §56*). *„Art. 14 nu protejează împotriva oricărui tratament diferențiat, ci doar împotriva acelor care se bazează pe o caracteristică identificabilă, obiectivă sau personală ori pe «statut», pe baza cărora o persoană sau un grup de persoane se diferențiază între ele”* (*Clift împotriva*

Regatului Unit, 13 iulie 2010, §55), menționând că noțiunea „*orice altă situație*” trebuie să se interpreteze cât mai larg posibil (*Clift împotriva Regatului Unit*, 13 iulie 2010, §56-61), cu atât mai larg cu cât dreptul atins este considerat a fi mai important (*Clift împotriva Regatului Unit*, 13 iulie 2010, §62).

De asemenea, o faptă poate fi considerată faptă de discriminare doar dacă atinge un drept, oricare dintre cele garantate de tratate internaționale ratificate de România sau cele prevăzute de legislația națională.

Discriminarea indirectă survine atunci când o prevedere, un criteriu, o practică aparent neutră dezavantajează anumite persoane, pe baza unui criteriu de diferențiere, cu excepția cazurilor în care aceste prevederi, criterii sau practici sunt justificate obiectiv de un scop legitim, iar metodele de atingere aceluia scop sunt adecvate și necesare.

VI. Aplicarea principiilor la speță. Motivele de fapt și de drept

52. În fapt, Colegiul Director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării reține faptul că petenta se consideră discriminată de prevederile ordinului comun al instituțiilor cu atribuții în domeniul apărării și securității naționale, respectiv *Ordinul M.Ap.N., M.A.I., M.J., S.R.I., S.I.E., S.T.S., S.P.P. nr. M.55/107/2.587/C/10.357/210/496/831/2014 pentru aprobarea baremelor medicale privind efectuarea examenului medical pentru admiterea în unitățile/instituțiile de învățământ militar, de informații, de ordine publică și de securitate națională, pentru ocuparea funcțiilor de soldat/gradat profesionist, precum și pentru candidații care urmează a fi chemați/rechemați/încadrați în rândul cadrelor militare în activitate/polițiștilor în serviciu/funcționarilor publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare, cu modificările și completările ulterioare*, ordin care prevede că astmul bronșic reprezintă cauză de inaptitudine pentru a accede în sistemul M.A.I., respectiv pentru a candida pe un post scos la concurs din sursă externă în structura I.G.P.R.- M.A.I. în cadrul Serviciului Achiziții Publice.

53. Pe cale de excepție, în conformitate cu dispozițiile art. 63 din Procedura Internă de Soluționare a Petițiilor și Sesizărilor, Colegiul director urmează a se pronunța cu prioritate asupra excepției invocate de către partea reclamată Ministerul Afacerilor Interne.

54. Examinând conținutul petiției, legislația în vigoare și dezbătând excepția de necompetență materială a C.N.C.D. față de obiectul sesizării, invocată de către partea reclamată Ministerul Afacerilor Interne, Colegiul director reține că petiția vizează o potențială faptă de discriminare provenită din condiționarea, prin Ordinul M.55-107-2587/C-10357-210-496-831, a participării la concursul de încadrare pe post de ofițer, în sistemul instituțiilor cu atribuții în domeniul apărării și securității naționale, a persoanelor care suferă de astmul bronșic; astfel, fondul problemei în prezenta speță pe de o parte este corelativ faptului că prezumțiile de discriminare ce se nasc în cauză se circumstanțială în legătură cu un criteriu interzis de art. 2 alin.1 din O.G. nr. 137/2000 și nu în legătură cu aspecte de legalitate din care ar putea decurge un eventual tratament diferit (*ceea ce ar plasa cazul în afara incidenței legislației antidiscriminării*), iar pe de altă parte își are originea într-un act administrativ cu caracter normativ, cu putere juridică inferioară legii, care are rolul de a clarifica și detalia dispozițiile actelor normative pentru care a fost emis. Ca urmare, Colegiul director respinge excepția de necompetență materială a CNCD invocată de partea reclamată Ministerul Afacerilor Interne și se pronunță pe fond.

55. În drept, coroborat actului normativ care reglementează prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, precum și având în vedere atribuțiile și domeniul de activitate al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, Colegiul director analizează în strânsă

legătură în ce măsură obiectul unei petiții întrunește, în prima instanță, elementele art. 2 al O.G. nr.137/2000, republicată, cuprinse în Capitolul I Principii și definiții al Ordonanței și subsecvent, elementele faptelor prevăzute și sancționate contravențional în Capitolul II Dispoziții Speciale, Secțiunea I-VI din Ordonanță. În măsura în care se reține întrunirea elementelor discriminării, așa cum este definită în art. 2, comportamentul în speță atrage răspunderea contravențională, după caz, în condițiile în care sunt întrunite elementele constitutive ale faptelor contravenționale prevăzute și sancționate de O.G. nr. 137/2000, republicată.

56. În speța de față, Colegiul director reține spre analiză în ce măsură a fost discriminată petenta prin existența, în Ordinul nr. M.55-107-2587/C-10357-210-496-831, a diagnosticului de astm bronșic ca și cauză de inaptitudine pentru participarea la concursul de ocupare a postului de ofițer în cadrul Servicului Achiziții Publice – IGPR.

57. Colegiul director a analizat petiția, având în vedere elementele constitutive ale unei fapte de discriminare.

58. În ceea ce privește condiția existenței unui tratament diferențiat a unor situații analoage sau omiterea de a trata în mod diferit situații diferite, necomparabile, Colegiul director constată că, din punct de vedere al recrutării/angajării, persoanele se află în situație comparabilă, cu excepția situației în care există cerințe profesionale specifice care nu sunt îndeplinite de anumite categorii de persoane. În acest sens, Colegiul director reține că în domeniul profesării în unitățile/instituțiile de învățământ militar, de informații, de ordine publică și de securitate națională, pe de o parte există cadre militare și agenți de poliție activi care sunt diagnosticați cu astm bronșic și care sunt declarați apti de către comisiile de expertiză și care își desfășoară activitatea în mod normal și pe de altă parte există persoane care sunt diagnosticate cu astm bronșic și care doresc să accedă în acest sistem, dar care sunt declarate INAPTE pentru a participa la concursul de încadrare pe diverse posturi, conform Ordinului nr. M.55-107-2587/C-10357-210-496-831. Corelativ acestui aspect, Colegiul director constată faptul că până în luna februarie 2021, data emiterii *Ordinului nr. 23/11.02.2021 pentru modificarea și completarea Ordinului ministrului afacerilor interne nr. 105/2020 privind examinarea medicală a candidaților la concursurile de admitere în instituțiile de învățământ care formează personal pentru nevoile Ministerului Afacerilor Interne, precum și la concursurile de încadrare în Ministerul Afacerilor Interne, candidaților la concursurile de admitere în instituțiile de învățământ care formează personal pentru nevoile Ministerului Afacerilor Interne, precum și la concursurile de încadrare în Ministerul Afacerilor Interne, nu le-au fost solicitate analize specifice glandei tiroide.*

59. Analizând petiția, documentația depusă la dosar și legislația aplicabilă, Colegiul director ia act de punctul de vedere al M.A.I. și apreciază că prin măsurile aplicate reclamatul a pus petenta într-o vădită situație dezavantajoasă în raport cu personalul activ, încadrat în sistem și diagnosticat cu astm bronșic, care își desfășoară în mod normal activitatea profesională. În acest sens, Colegiul director constată că tratamentul diferențiat a provenit în urma introducerii unui criteriu de departajare a persoanelor care doresc să accedă în unități/instituții de învățământ militar, de informații, de ordine publică și de securitate națională, respectiv acela al existenței/inexistenței bolii cronice necontagioase "astm bronșic", creându-se premisele unei diferențieri în cadrul aceleiași categorii de persoane.

60. În ceea ce privește condiția existenței unui criteriu de discriminare, conform art. 2 alin. 1 din O.G. nr. 137/2000 și a unei legături de cauzalitate între criteriul invocat și faptele sesizate, în speța de față Colegiul Director reține că petenta a invocat criteriul "boală cronică necontagioasă" ca motiv al tratamentului diferențiat suferit.

61. Colegiul director constată că în situația redată, între criteriu invocat de către petentă (*"boală cronică necontagioasă"*) și faptele imputate părții reclamante există un evident raport de cauzalitate, diferența de tratament realizându-se însă nu între petentă și ceilalți candidați participanți la concursul organizat de IGPR- MAI pentru ocuparea unui post de ofițer în cadrul Serviciului de Achiziții Publice, ci în raport de existența unui tratament diferit legat de diagnosticul bolii cronice necontagioase *"astm bronșic"*, în momentul analizării criteriilor medicale APT/INAPT, cu ocazia examinării medicale în cadrul procesului de recrutare din sursă externă.

62. În virtutea inversării sarcinii probei, partea reclamată avea obligația de a prezenta justificări obiective pe baza cărora să motiveze introducerea prevederilor normative analizate. În acest sens, Colegiul director constată că nu a fost inversată sarcina probei în prezenta cauză, din analiza celor expuse de către părțile reclamante neputând fi reținute susțineri care să justifice necesitatea condiționării accesului în sistemul instituțiilor cu atribuții în domeniul apărării și securității naționale a persoanelor care suferă de astm bronșic.

63. Prin raportare la prevederile art. 5 din O.G. nr. 137/2000, Colegiul director urmează a analiza două condiții: (1) dacă o asemenea caracteristică de a nu fi diagnosticat cu astm bronșic reprezintă o cerință profesională reală și determinantă și (2) dacă obiectivul este legitim și cerința este proporțională cu obiectivul urmărit. În acest sens, în mod evident se pune întrebarea dacă eliminarea candidaților pentru ocuparea funcției de ofițer achiziții MAI - IGPR pe motivul diagnosticării cu *"astm bronșic"* este măsura proporțională a obiectivului declarat de către părțile reclamante (*"necesitatea creării la nivelul M.A.I. a unui corp profesional care să asigure calificările specifice competențelor și atribuțiilor ministerului"*).

64. Prin implementarea unui criteriu de recrutare/angajare, precum lipsa diagnosticului de astm bronșic, M.A.I. încalcă principiile enunțate anterior, în condițiile în care nu are o justificare obiectivă și legitimă pentru impunerea acestui criteriu, în condițiile în care capacitatea de muncă, intelectuală și fizică nu sunt afectate de acest diagnostic; or reclamații invocă doar existența ordinului comun care stabilește baremele medicale în mod general, pentru toate funcțiile/posturile din domeniul de activitate al instituțiilor cu atribuții în domeniul apărării și securității naționale, fără să existe nicio justificare a excluderii pe criteriu de boală cronică necontagioasă *"astm bronșic"*, nedemonstrând faptul că ofițerul specialist în achiziții reprezintă *"un funcționar public cu statut special"*, care *"trebuie să aibă o stare de sănătate optimă pentru a face față tuturor exigențelor impuse de activitatea specifică pe care urmează să o desfășoare"*.

65. În continuare, Colegiul director reține incidentă în speța de față și cauza CEDO Moraru v. Romania 8 noiembrie 2022 (*condiția de înălțime în procesul de recrutare pentru medicină militară a fost discriminatorie*), cauză în care Curtea a constatat că motivele pentru care reclamanta a fost tratată în mod diferit față de alte femei – care au îndeplinit cerințele de greutate și înălțime – nu au fost „relevante și suficiente”. În special, instanțele naționale au acceptat argumentul MApN potrivit căruia înălțimea echivalează cu puterea, fără a-și susține deciziile printr-o evaluare a legislației sau prin cercetări sau statistici. Chiar dacă înălțimea a fost recent eliminată de pe lista criteriilor de selecție a MApN, iar reclamanta este acum liberă să se înscrie la academia militară, Curtea a acceptat că aceasta a fost totuși dezavantajată în mod injust în anul 2018.

66. Având în vedere motivele expuse mai sus, Colegiul director constată că se întrunesc cumulativ elementele constitutive ale unei fapte de discriminare prevăzute la art. 2 alin. 1 din O.G. nr.137/2000, republicată.

67. Ca urmare, se impune aplicarea unei sancțiuni contravenționale ca instrument juridic, conform dispozițiilor art. 26 din O.G. nr. 137/2000; în acest sens, Colegiul director dispune, pentru

săvârșirea faptei de discriminare prevăzută de art. 8 alin. 2 din O.G. nr.137/2000, sancționarea părții reclamate M.A.I. cu amendă în cuantum de 5.000 lei.

68. Privind sancționarea faptelor de discriminare, Colegiul director a avut în vedere prevederile directivelor Uniunii Europene în domeniu, care solicită statelor membre Uniunii Europene aplicarea de sancțiuni efective, proporționale și descurajante. Proporționalitatea se poate asigura prin acordarea graduală a amenzii, în funcție de gravitatea faptei, între limitele stabilite de lege. Colegiul director subliniază în acest sens că trebuie înțeles cu adevărat că scopul sancționării unor fapte care aduc atingere unor drepturi și principii, cum ar fi dreptul la nediscriminare și la un tratament egal în materie de angajare și profesie, este în sensul corectării unor asemenea fapte și prevenirii săvârșirii lor în viitor și nu aplicarea neapărat a unei măsuri punitive cum este cea a amenzii contravenționale.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, cu unanimitate de voturi ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Respinge excepția de necompetență materială a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării referitor la obiectul petiției, invocată de către partea reclamată Ministerul Afacerilor Interne;
2. Aspectele sesizate intră sub incidența prevederilor art. 2 alin.1 și art. 8 alin. 2 din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată;
3. Se aplică sancțiunea amenzii față de reclamatul Ministerul Afacerilor Interne, potrivit art.2 alin.11 și art. 26 alin.1 din O.G. nr. 137/2000 coroborat cu art. 6 și art. 8 alin. 3 din O.G. nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, cu modificările și completările ulterioare;
4. O copie a prezentei hotărâri se va comunica părților.

VII. Modalitatea de plată a amenzii:

Amenda contravențională se va plăti la Administrația Financiară a Sectorului 1 București, conform Ordonanței nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor. Contravenientul este obligat să trimită dovada plății amenzii către Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării (cu specificarea numărului de dosar)

VIII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.

Membrii Colegiului director prezenți la ședință:

ASZTALOS CSABA FERENC – Membru

BĂNICĂ CLAUDIA CERASELA – Membru

DIACONU ADRIAN NICOLAE – Membru

GRAMA HORIA – Membru

JURA CRISTIAN – Membru

MOȚA MARIA – Membru

POPA CLAUDIA SORINA – Membru

SĂVULESCU RADU-COSMIN – Membru

Data redactării: 20.07.2023/29.11.2023

Redactată și motivată: C.C.B/P.C.S./S.M.D

Notă: Hotărârile emise de Colegiul Director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării potrivit prevederilor legii și care nu sunt atacate în termenul legal, potrivit O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ, constituie de drept titlu executoriu.